

eller 1. Oktober, der ligger mindst 3 Maaneder efter Meddelelsen, henholdsvis bortfalder eller fremtidig kun beregnes for de Bygninger, der stadig vil være Brug for.

I saa Tilfælde er Kommunen berettiget til af Staten at forlange en Erstatning, for saa vidt angaar de Bygninger, som der herefter ikke er Brug for. Denne Erstatning fastsættes — medmindre Stat og Kommune enes om anden Ordning — til et Beløb, der er lig Forskellen mellem den Værdi, hvortil Bygningen og Grunden er ansat i Henhold til § 13, og den eventuelt lavere Værdi, Bygningen og Grunden maatte have for Kommunen til anden Anvendelse. Saafremt der ikke mellem Stat og Kommune tilvejebringes Enighed om denne Værdi, fastsættes den af en Voldgift, der sammensættes paa samme Maade som foreskrevet i § 13, 2det Stykke. — Staten kan forlange sig den paagældende Bygning overdraget for den ansatte Værdi.

Staten er berettiget til at forlange Erstatningens Betaling udstrakt over et Tidsrum af 10 Aar mod at forrente det til enhver Tid tilbageværende Beløb med 5 pCt. p. a.

§ 15.

Snarest muligt efter hvert Aars 1. Oktober og 1. April indsender Kommunalraadet til Indenrigsministeriet Opgørelse over den Godtgørelse, som ifølge nærværende Lov tilkommer Kommunen for ordinær Indkvartering i det forløbne Halvaar.

§ 16.

Sager angaaende en Kommunes Ydelser efter denne Lov, om hvis Afgørelse der ikke opnaas Enighed mellem Kommunalraadet og Garnisonskommandanten, kan af Kommunalraadet, eller Garnisonskommandanten gennem Krigsministeriet, forelægges Indenrigsministeriet, der efter Forhandling med Krigsministeriet træffer endelig Afgørelse i Sagen.

Kommunalraadet kan ved Behandlingen af de paagældende Sager lade sig repræsentere af sin Formand eller et i dette Øjemed nedsat Udvalg, ligesom Garnisonskommandanten kan lade sig repræsentere ved en Officer.

§ 17.

De paa Grundlag af den hidtil gældende Lovgivning før 1. April 1924 mellem Staten og en Række Garnisonskøbstæder afsluttede Overenskomster om Kasernebygninger m. v. forbliver i Kraft, indtil de maatte blive ophævet eller afløst af nye paa Grundlag af denne Lov afsluttede Overenskomster.

Saaframt ny Overenskomst ikke er afsluttet inden 2 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden, er saavel Staten som Kommunen berettiget til at forlange den bestaaende Overenskomst ophævet, og Forholdet mellem Staten og Kommunen er da underkastet denne Lovs almindelige Bestemmelser.

Saa længe de nævnte ældre Overenskomster forbliver i Kraft, skal disse i Forbindelse med den hidtidige Lovgivning, hvorpaa de hviler, være afgørende for saavel Kommunens Pligter som Kommunens Rettigheder med Hensyn til de Ydelser, Overenskomsterne angaar, dog at der for Indkvartering af Mandskab i de paagældende Kaserner ydes Kommunen en ekstraordinær Godtgørelse af 6 Ø. pr. Manddag udover den Godtgørelse, Kommunen ellers vilde have Krav paa, samt yderligere 6 Ø. pr. Manddag, for saa vidt Belægningen er nedsat med $\frac{1}{3}$ eller mere af den i Overenskomsten beregnede fulde Belægning.